

Vidinské noviny

ročník XII | december 2018 | číslo 5 | zadarmo

ADVENT — príprava na vianoce

Podľa tradície po dni svätej Kataríny hudba a spev utíchli až do polnoci Štedrého dňa. Nekonali sa svadby, na rad prišli pôstne bezmäsité jedlá. Prišiel advent. Význam tohto slova pochádza z latinského slova *adventus* a znamená príchod, teda príchod Ježiša Krista. Advent sa vyznačuje dvojakým očakávaním. Prvým je očakávanie narodenia Ježiša Krista a druhým je očakávanie jeho druhého príchodu, preto je advent rozdelený na dve časti. Hranicou medzi nimi je 17. december.

S adventom sa spájajú modlitby, adventné piesne, rôzne predsavzatia s cieľom zbaviť sa zlozvykov, urovnať narušené medziludské vzťahy, vzájomné odpustenie si v rámci rodiny... Počas adventu je zvykom chodiť zavčas rána do katolíckych kostolov na roráty a dvakrát do týždňa na večierne do evanjelických kostolov. Ide o obdobie pokoja, stíšenia, upokojenia duší. Počas adventných nediel sa v kostoloch i v domácnostiach zapalujú adventné sviečky, každú nedeľu jedna. Symbolizujú obdobie 4 000 rokov dejín židovského národa, od biblického stvorenia sveta do narodenia Krista, každá jedna predstavuje tisíc rokov.

*Advent, advent, štyri sviece.
Prvá z nich sa zatrbliece,
potom druhá, tretia zhorí,
donesieme stromček z hory.
A keď štvrtá planie stíška,
tešíme sa na Ježiška.*

Za vznik adventného venca vďačíme teológovi, učiteľovi a vychovávateľovi hamburskej nedeľnej školy Johannovi Heinrichovi Wichernovi, ktorý v roku 1860 urobil pre svojich zverencov drevený veniec s 24 sviečkami, na každý deň do Vianoc jednu. Časom sa počet sviečok znížil a na venci ostali len štyri.

**zdroj: Zora Mintálová Zubercová –
Tradície na Slovensku, Slovart, 2015**

Mikuláš
na strane č. 4

Advent prežíva aj naša obec

Vonkajším znakom adventu je **adventný veniec uprostred námestia**. Vkusne dekoruje kovovú konštrukciu studne. Vraj to bola verejná studňa s najlepšou vodou v dedine. Aj v čase sucha, keď v iných studniach už vody nebolo. Vedeli by o tom rozprávať majster kováč, ktorý tu mal vyhňu, obecný kraviar i pastier sviň (gondáš), ktorí denne popri studni prechádzali. Adventný veniec dnes dáva symbolickú korunu prameňu, ktorý poslužil v minulosti a dnes by mohol byť prameňom dobrých myšlienok a nápadov.

**text: Marián Jeleň
foto: Miro Janšto**

PREJAVENÁ DÔVERA ZAVÄZUJE Vyjadrenia novozvolených poslancov a starostu

Ján Šupica, Ing.: Dovoľte mi poďakovať vám za hlasy vo voľbách aj za dôveru, ktorú ste mi dali. Ďakujem aj tým občanom, ktorí svojou voľbou uprednostnili iného kandidáta, lebo svojou aktívnou účasťou prejavili záujem o veci verejné. Spolu s poslancami chcem naďalej uvádzať do života nové projekty. Pri napĺňaní týchto plánov budem potrebovať pomoc aj mnohých ďalších. Som odhodlaný spolupracovať s každým, kto svoju pomoc ponúka čestne, odborne, zodpovedne, nezištne pre všetkých.

František Antalič: Ďakujem občanom za dôveru a podporu. Spolu s ostatnými poslancami sa vynasnažím uskutočňovať naše projekty tak, aby bola spokojnosť v celej Vidinej.

Ivana Bubáková, Ing.: Ďakujem voličom, ktorí mi prejavili dôveru a dali mi svoj hlas vo voľbách. Rada prijem vaše podnety, rady a pripomienky, aby sme mohli spolu napredovať.

Pavol Bútor: Ďakujem všetkým, ktorí ma vo voľbách podporili. Svojimi schopnosťami a skúsenosťami chcem aj ja prispieť k rozvoju a prosperite našej obce.

Eva Gembická, Mgr.: Som rada, že mi občania dali dôveru pokračovať v renovácii našej obce aj v budúcnosti. Vždy je ľahšie niečo okomentovať ako vykonať, ale ja som si zvolila tú ťažšiu cestu. Aby naša obec bola príjemným domovom pre nás všetkých.

Marián Jeleň, Ing.: Ľudia za účasť vo voľbách si zaslúžia úctu a poďakovanie. Po štyroch rokoch v zastupiteľstve si ešte viac uvedomujem, aká zodpovedná je funkcia poslanca, najmä ak to má byť služba a obeta urobiť čo najviac dobrého pre obec a spoluobčanov.

Miroslav Janšto, Mgr. art.,:

Rozhodnutie Vás občanov prijmam s veľkou vďačnosťou, pokorou a rešpektom, čo nás spoločne zaväzuje do ďalšej práce pre Vidinú.

Miroslav Kumštár: Ďakujem za ochotu všetkým, ktorí išli voliť. Ďakujem najmä tým, ktorí vložili do mňa dôveru a ja sa budem

snažiť nesklamať ich. Svoje schopnosti a skúsenosti chcem využiť pri ďalšom zveľaďovaní našej obce.

Vladimír Ragač: Ďakujem všetkým 464-rom voličom, ktorí mi svojim hlasom prispeli k získaniu mandátu poslanca obecného zastupiteľstva. Zároveň ďakujem všetkým občanom Vidinej, ktorí sa zúčastnili komunálnych voľieb.

Róbert Václavík, Bc.: Ďakujem vám za podporu, som tu pre vás a dúfam, že vašu dôveru nesklamem.

text: Marián Jeleň

USTANOVUJÚCE ZASADNUTIE

V priebehu ustanovujúceho zasadnutia najprv novozvolený starosta obce a po ňom aj novozvolení poslanci obdržali osvedčenia o zvolení. Ing. Ján Šupica osobne poblahožela všetkým, ktorých si Vidinčania vybrali za svojich zástupcov na nasledujúce štyri roky: „*Prajem vám najmä veľa síl, inšpirácie a trpezlivosti pri napĺňaní mandátu pre Vidinú a jej občanov.*“ Končiacim poslancom povedal: „*Vyjadrujem vám vďačnosť, úctu a poďakovanie za prácu, angažovanosť, podporu a úsilie pri napĺňaní našich spoločných cieľov.*“

Ing. Martina Predajnianská: „Za tie štyri roky, počas ktorých sme spolu so starostom bojovali, môžem trochu zaspomínať, pretože som bola jedným z najstarších poslancov, ktorí v rokoch 2015-18 v obecnom zastupiteľstve zasadali. Môžem povedať, že dve volebné obdobia predtým sme niektorí prežili veľmi turbulentné obdobie. Po veľmi ťažkom boji vo voľbách (rok 2014) sa prvýkrát zvolilo zastupiteľstvo, ktoré fungovalo aj so starostom svorne a družne. Podarilo sa rozbehnúť veľa projektov, ktoré teraz ostávajú vo vašich rukách. Len aby ste v tom pokračovali. Bola som tu štyri volebné obdobia a myslím, že už je toho dosť. Túto cestu hodnotím ako dobre nastúpenú. Budujte našu Vidinú, pokračujte v cieľoch, aby ste ich dotiahli do zdarného konca. Aby tu bola dedina a obec, v ktorej budú naše deti šťastne a v radosť vyrastať, a starší ľudia budú s nami hrdo hovoriť, že toto je naša Vidiná.“

VÝSLEDKY VOLIEB

V komunálnych voľbách občania Vidinej volili starostu a deviatich poslancov obecného zastupiteľstva.

Výsledky voľby starostu:

1. **Ing. Ján Šupica**, nezávislý kandidát, 813 hlasov, 91,97%
 2. **Miroslav Kucek**, Strana moderného Slovenska, 55 hlasov, 6,22%
 3. **Mgr. Soňa Šándorová**, nezávislá kandidátka, 16 hlasov, 1,81%
- Novozvoleným starostom sa stal Ing. Ján Šupica.

Za poslancov do obecného zastupiteľstva boli zvolení:

1. **Pavol Bútor**, nezávislý kandidát, 576 hlasov
2. **Mgr. art. Miroslav Janšto**, Kresťanskodemokratické hnutie, 559 hlasov
3. **Bc. Róbert Václavík**, nezávislý kandidát, 498 hlasov
4. **František Antalič**, Kresťanskodemokratické hnutie, 492 hlasov
5. **Ing. Marián Jeleň**, Kresťanskodemokratické hnutie, 482 hlasov
6. **Vladimír Ragač**, nezávislý kandidát, 464 hlasov
7. **Miroslav Kumštár**, Kresťanskodemokratické hnutie, 441 hlasov
8. **Ing. Ivana Bubáková**, Strana maďarskej komunity, 423 hlasov
9. **Mgr. Eva Gembická**, Kresťanskodemokratické hnutie, 404 hlasov

Náhradníci:

1. **Ján Skýpala**, NOVA, 242 hlasov
2. **Peter Melicherčík**, Jednota – ľavicová strana Slovenska, 198 hlasov
3. **Miroslav Kucek**, Strana moderného Slovenska, 164 hlasov
4. **Mgr. Soňa Šándorová**, nezávislá kandidátka, 145 hlasov

Miestna volebná komisia pracovala v zložení:

Ing. Ivana Rubintová - predsedkyňa, Katarína Kumštárová – podpredsedkyňa, Anna Jeleňová, Bc. Dominika Polorecká, Ing. Lucia Šupicová. V obci bol vytvorený jeden volebný obvod, s jedným volebným okrskom, počet oprávnených voličov 1499, volebné právo využilo 892 voličov s volebnou účasťou 59,51%.

Ivana Rubintová
predsedkyňa miestnej volebnej komisie

HLINENÝ RELIÉF

„Vidinské pole a kopčeky v diali“

Možno ste si všimli, možno nie, že pri vstupe do sály kultúrneho domu sa na stene pred vami objaví niečo nezvyčajné. Namísto hladkej vymalovanej omietky vidíme zaujímavý výtvar z hliny. Jeho autorkou je mladá výtvarníčka, rodáčka z Vidinej, Mgr. Mária Janštová.

Povedzte nám, čo vás inšpirovalo vytvoriť toto dielo z hliny?

Keď sa povie hlina, každý si spomenie na keramiku. Ja však pracujem s nepálenou hlinou, ktorú poznali už naši pradedovia, či už v podobe hlinenej omietky alebo válkov. Nakoľko je história Vidinej úzko spojená s hlinou, potešila som sa, keď som dostala možnosť výtvarne pretvoriť jednu zo stien v kultúrnom dome.

Čo znázorňuje tento reliéf?

„Znázorňuje vidinské pole a kopčeky v diali – typickú okolitú prírodu.“

Aký materiál, resp. surovina boli pri práci použité?

Tento reliéf je zaujímavý tým, že na tvorbu celého diela som použila len vidinskú hlinu. Zozbieraná je z rôznych miest Vidinej. Na obraze tak môžete vidieť, aké farebné škály hliny sa tu ukrývajú. Ďalšou zaujímavosťou je, že neboli použité žiadne chemické prísady ani umelé farbivá. Súčasný svet je presýtený umelými predmetmi a nie každý už dokáže vnímať krásu čistých tvarov a prírodných materiálov. Mojou snahou je, aby sa ľudia pri pohľade na moje obrazy znova prepojili so zemou, aby sa „dobili“ tou pradávnu silou Zeme – Matky. Aby znova pocítili svoje korene, poďakovali zemi za všetky jej dary a aby sme sa k nej opäť začali správať s pokorou a úctou, tak ako kedysi.

Povedzte nám aj niečo o sebe.

Výtvarnej tvorbe sa venujem od mala. Navštevovala som Strednú školu úžitkového výtvarníctva v Kremnici, odbor štukatérstvo a potom som ukončila magisterské štúdium na Pedagogickej fakulte UMB v Banskej Bystrici, na Katedre výtvarnej kultúry. Preš-

la som rôznymi výtvarnými materiálmi, ale s hlinou pracujem najradšej. Od roku 2012 je mojím živobytím. Využívam ju ako veľmi vhodný stavebný materiál pri realizácii hlinených omietok a zároveň aj ako úžasný výtvarný materiál pri dekorovaní stien v rôznych priestoroch.

Čomu sa venujete v súčasnosti?

Často chodím po krajine, zbieram rôzne druhy hlin, zaoberám sa ich miešaním a práve zmesí až po posledné ťahy na stene. To všetko je tvorba obrazu, posvätný proces, ktorý veľmi rada znova a znova podstupujem. Okrem nástennej tvorby a hlinených omietok tvorím aj závesné obrazy z hliny a realizujem výtvarné diela pre verejnosť.

Čo odkážete na záver?

Ak vás moja práca zaujala, viac o nej sa môžete dozvedieť aj na stránke www.nyjamaja.com. Pozdravujem všetkých čitateľov VN.

text: Marián Jeleň

foto: Ivana Rubintová

AKÝ TREST BY SI ZASLÚŽIL?

Vinník, ktorý bez štipky svedomia chodí kradnúť a orezávať vetvy vzácnych jedličiek ku kostolu! Nectí si prácu iných, pustoší verejnú zeleň a nezaslúžene si privlastňuje to, čo mu nepatrí. Právom nahnevaní sme spolu s pátrom Vagašom v stredu, 12. decembra dopoludnia, keď sme v predstihu chystali vianočnú výzdobu do kostola, radšej odpílili dve jedličky (ochudobnené o niektoré vetvičky) ako keby sme mali o ne prísť. Máme zmysel pre krásu, ale toto sa nerobí!

Ak niekto potrebuje čačinu na Vianoce, nech príde na obecný úrad.

**Marián Jeleň, člen komisie
výstavby a životného prostredia**

V nemocnici bola obnovená kaplnka

Za účasti najvyšších predstaviteľov VŠNsP v Lučenci a cirkvi sa dňa 6. novembra 2018 konala slávnosť požehnania novej nemocničnej kaplnky. Podľa slov riaditeľa **MUDr. Júliusa Höffera** bola kedysi v priestoroch patológie kaplnka, ale v 60-tych rokoch ju zrušili. Teraz po 50 rokoch prichádza k jej obnoveniu, čo môže byť pre mnohých „liekom a nádejou“.

Predseda predstavenstva VŠNsP Ján Miadok: „V ťažkých chvíľach aj neveriaci hľadajú pomoc u Boha. Vlani som prekonal ťažkú diagnózu. Mal som sen aj cieľ. Dnes sa splnili...“

Rožňavský biskup Mons. Stanislav Stolarík: „Dovolil som si označiť kaplnku za centrálny príjem bez papierov. Tu sa každý môže zastaviť. Dvere sú otvorené, každý je tu prijatý. Kaplnka je tým hlavným oddelením každej nemocnice. V živote prídu rôzne situácie. Uchováajte túto myšlienku vo svojej pamäti, vo svojej mysli, lebo tu je ten zdroj sily, zdroj nádeje pre každú životnú situáciu.“

Okrem pravidelných sv. omší sa v kaplnke bude aj krstiť a sobášiť. Patrónkou kaplnky je Panna Mária, Matka všetkých národov. Na výstavbu a vnútorné zariadenie boli použité finančné prostriedky vyzbierané v kostoloch, od podnikateľov a ostatných dobrodincov. Štedro prispeli aj Vidinčania. V závere slávnosti bol na nádvorí chirurgického pavilónu požehnaný aj symbol kresťanstva – krásny drevený kríž.

text: Marián Jeleň

foto: Eugen Mikuláš

MIKULÁŠKA TRADÍCIA

Z rozprávania o sv. Mikulášovi vieme, ako zachránil tri chudobné dievčiny tak, že do ich domu trikrát vhodil cez okno zlato. Bez majetku by ich otec musel dať do nevestinca, ale vďaka nezištnej pomoci mohli sa šťastne vydať.

Možno nevieme, že skutky a zázraky tohto obľúbeného dobrodincu boli oveľa rôznorodejšie. Z búrky pri tureckom pobreží zachránil troch námorníkov, k životu vzkriesil troch zabitých mladíkov, pred smrťou zachránil troch neprávom odsúdených. Svätý Mikuláš bol patrónom rybárov, lodníkov a pltníkov, zlatníkov, neviest, ale tiež lekárnikov, majiteľov záložní a voňavkárov. Z jeho hrobky vraj vytekala vonná látka myrha.

Večer s Mikulášom

Málokedy býva sála kultúrneho domu tak naplnená ako to bolo v sobotu 1. decembra podvečer a zároveň zriedkakedy tu býva toľko drobcov – predškolákov. Ústrednú postavu stvárnila osobnosť, ktorú deti dobre poznajú a majú ju radi – Šaška Baška. Hovorené slová, striedané pesničkami a prívetivé vystupovanie si získali sympatie nielen u najmenších, ale aj medzi dospelými.

**„Milujeme Mikuláša, lebo sladké dary
znáša. Mikuláš, Mikuláš, boli sme dobrí,
čo nám dáš?“**

Program nabral obrátky, keď na javisko prišiel túžobne očakávaný Mikuláš. Samozrejme aj s anjelom a čertom. Keď Mikuláš urobil to, čo urobiť mal, presunuli sme sa von do blízkosti vianočného stromu. Využili sme vzácny čas na stretnutie, porozprávanie, ochutnanie lineckých koláčikov, dobrej medoviny a dobre padol aj čaj pre malých aj veľkých. Ľudia sa pomaly rozchádzali, ale vianočný strom už svietil.

text: Marián Jeleň

foto: Miroslav Janšto

ROZPRÁVKA VIANOČNÁ

Za horami za dolami,
keď boli sme ešte malí,
Vianoce zasnežené vždy bývali,
Ježiška sme v bielom vítali.

Dedina tiež biela, čistá,
aj ona čakala Ježiška,
skromný stromček vianočný,
skromnejšie bolo pod ním.

Lieskové oriešky, pár sladkostí,
drevené auto, dodnes v pamäti,
červená kabína, vlečka žltučká,
cítim ako hladká ho moja rúčka.

Pritisol som ho tuho ku hrudi,
čo ak sa mi ako sneh roztopí,
musím byť dobrý a poslúchať,
lebo Ježiško môže mi ho vziať.

Prestretá skromnosť na stole,
ryba z rieky, vôňa kapustnice,
zemiakový šalát, vianočné oblátky,
jablká z našej záhradky.

Kúsok klobásky a šunky po polnočnej
bývalo riedko, len pri hostine sviatočnej.
Toto všetko skromné dnes už smiešne,
robilo vianočné sviatky krásne.

Hľadím na vnuka Ondríka,
jeho detská izba je maličká,
darčeky tlačia sa ako sardinky,
po rokoch ktorý darček budú hľadiť rúčky?

Mama, otec, babka i dedko,
každý chcel by byť Ježiško,
tak sa stáva malá chybička,
maličká je detská izbička.

No sú, kde nie sú dary ani izbička,
deti čo nedočkajú sa Ježiška,
šťastné ak majú do taniera trošička,
veľmi smutná je ich dušička.

Tak prosím vánok vianočný,
šťastie s ktorým rozdelia sa šťastnejší,
rozveje nech svetom pre deti,
by slzy v očiach zmenili sa v hviezdy.

Končí sa rozprávka vianočná,
hovori o šťastí roky, rozprávka,
šťastné a veselé nech svetom letí,
smutné je, že zas všade nadoletí.

AKO SME VÍTALI SV. MIKULÁŠA

V prvý studený decembrový podvečer zavítal po dlhej a namáhavej púti k našim deťom opäť Mikuláš. V sále vyzdobeného Kultúrneho domu vo Vidinej ho už netrpezlivo čakali rozžiarené očka detí nielen z našej Materskej školy „U veveričky“, ale aj detí z obce. O dobrú náladu pri čakaní na Mikuláša sa postarala Šaška Baška, ktorú deti poznajú a majú radi. Zaspievali si spolu niekoľko známych mikulášskych pesničiek a privolali Mikuláša. Ten si so sebou priviedol aj pomocníkov čerta a anjelika. Naše deti si pre Mikuláša pripravili básničky, pesničky a tančiky, za čo ich milý Mikuláš odmenil veľkými balíčkami s prekvapením. Na záver svojej púte Mikuláš spoločne s deťmi rozsvietili veľký vianočný stromček pred kultúrnym domom, na ktorom už boli rozvešané rôzne vianočné ozdoby, ktoré deti s pomocou pani učiteliek zhotovili v rámci tvorivých dielničiek. Mikuláš s pomocníkmi sa napokon s deťmi rozlúčili so slovami „o rok sa znova k poslušným deťom vrátíme...“.

text: Mgr. Hana Vargová
foto: učiteľky MŠ

Tak ako pieseň Tichá noc,
v spevníku čaká celý rok,
vo vianočnom čase srdce ohreje,
zasa v spevníku rok ticho je.

Ticho, nech nie je Tichá noc,
šťastie nech má väčšiu moc,
rozprávka o šťastí znie stále,
vždy usmiate sú detské tváre.

Ján Tokár Oravský

ŠARKANIÁDA 2018

Krásne sfarbený šarkan neodmysliteľne patrí, tak ako aj farebné listy k symbolom jesene. My v Materskej škole „U veveričky“ sme si 7. novembra pri príležitosti „Dňa materských škôl“ zorganizovali kreatívno-tvorivo-športové popoludnie pod názvom „Šarkaniáda- vyrob si vlastného lietajúceho šarkana“. Ako už sám názov vypovedá, výsledkom snaženia mal byť lietajúci šarkan. Tvoriví rodičia si so svojimi deťmi vyrábali naozaj nápaditých šarkanov, ktorých neskôr testovali na školskom dvore. Niektorým sa podarilo aspoň na chvíľku vzlietnuť, no keďže nám vietor neprial, a skúšali sme naozaj veľa, oblohu nezaplnili farebné šarkany, ale aspoň „balóny šťastia“, ktoré sme spolu vypustili.

Ďakujeme všetkým rodičom, ktorí obetovali svoj voľný čas a prišli sa potešiť so svojimi deťmi pri tvorení. Dúfame, že sa u nás dobre cítili a zabavili sa.

text a foto: Mgr. Hana Vargová

On (Ježiš) však odpovedajúc, riekol im: Matkou a bratmi sú mi tí, čo počúvajú slovo Božie a zachovávajú ho. (Luk 8, 21)

Vážení čitatelia, bratia a sestry!

Biblia, Písmo sväté alebo aj Kniha kníh sa považuje za najcennejšie knihy na tomto svete. Nie nadarmo, lebo je to v podstate príbeh o človeku a Pánu Bohu. Na začiatku Otec nebeský stvoril človeka na svoj obraz. Ten istý človek však po čase zlyhal. Pán Boh ho však neopustil, aj keď ho vyhnal z raja. A práve Biblia nám ukazuje ako Pán Boh neustále volal, napomínal, prosil, trestal ľudí. Konal tak z jedného dôvodu. Chcel nás zachrániť od večného nešťastia. Aj o tomto hovoria sviatky, ktoré onedlho nastanú. Vianočné chvíle, ktoré sú pre každého z nás také vzácne. A oni naozaj sú, lebo spomíname na jedinečnú, historickú udalosť. Narodenie malého Ježiša. Narodenie Božieho Syna. V tomto narodení sa vlastne Pán Boh sklonil k nám ľuďom. Ku nám, ktorí sa neraz mýlime a konáme nesprávne skutky. Lásavý a svätý Pán Boh z nebies zostúpil. A nielen to, ale sa stal jedným z nás. Pekne to vyznal Pán Ježiš slovami, ktoré slúžia ako motto tohto krátkeho vianočného príhovoru. Pán Ježiš nie je niekto ďaleký, niekto cudzí a odlišný. Je ako jeden z nás. Matkou, bratmi sú ľudia, ktorí majú v srdci slovo Božie. Kto sú to? Sú to všetci, ktorí prechovávajú lásku k Pánu Bohu a ku svojmu blížnemu. Samotný Vianočný príbeh je toho ďalším dôkazom. On bol Kráľom, ale narodil sa ako chudobné dieťa. On bol Mesiasom, ale chodil medzi najchudobnejšími. Bol najšťastnejším, pritom Jeho hosťami boli stratení ľudia. Takéhoto Božieho Syna privítal tento svet.

Milí čitatelia, možno ste si aspoň raz v živote položili otázku. Čo vlastne Vianoce chcú povedať? Je to predsa starý príbeh, ktorý sa každým rokom aj vďaka cirkvám opakuje. Je to len o darčekom? Čiastočne je to o darčekom, presnejšie o jednom veľkom, nebeskom dare. Otec nebeský poslal svojho jediného Syna. Ak sa chceme stať Jeho bratmi a sestrami, tak neváhajme. Vstaňme ako pastieri. Zanechajme tmú, nočné spanie a bežme do Betlehema. Choďme ako Traja králi, ktorí prišli a obetovali to najcennejšie čo mali. Poďme a pokloňme sa nášmu Záchrancovi.

Želám vám všetkým požehnané Vianočné sviatky a zároveň aj šťastný Nový rok. Nech nás všetkých sprevádza milostivá a dobrotivá ruka Božia.

Michal Gubo,
 evanjelický farár v Tomášovciach

Milí obyvatelia našej obce, drahí bratia a sestry!

Znova sú pred nami tie najkrajšie sviatky roka - Vianoce, zároveň je to aj čas na oddych, odpočinok, bilancovanie toho, čo sa nám podarilo urobiť, alebo čo plánujeme do Nového roka. Je to čas na rodinu, priateľov, známych, oslavu narodenia Ježiša Krista, lúčenie sa so starým rokom a víťanie Nového. Vianoce sú aj časom spomienok na tých, ktorí už nie sú medzi nami, na našich blízkych, ale aj na našu mladosť, ako sme my prežívali Vianoce pred 20 či 40 rokmi...

Pochádzam z malej rázovitej spišskej obce Štiavnik. Nachádza sa pod Tatrami, v hornádskej doline, v malebnej prírode Slovenského raja. Zimy boli vtedy iné. Bolo viac snehu a tuhšie mrazy. Horúce jedlo som si chladil na dvore v zľadovatennom snehu, no keď som sa pozabudol, mal som smolu. Zožral mi ho náš pes Bodro, aspoň mal teplú večeru.

Na Vianoce som sa veľmi tešil aj so svojimi 5 súrodencami. Bývali sme v jednoduchom dome, spali sme v jednej veľkej izbe a po vodu sme chodili k obecnej studni. Kúrili sme drevom a uhlím do kachľových pecí. Boli to vždy štedré a pekné Vianoce, hoci sme žili v skromnosti a jednoduchosti. Stromček sme mali vždy živý, väčšinou smrek, stál v izbe pri okne a bol vysoký až po strop. Pred sviatkami mama piekla: medvedie labky, nugatové rezy, vanilkové rožky a iné dobroty. Ale najlepšie piekla kysnuté koláče s tvarohom, kakaom, lekvárom a makovníky. Potom ich dávala do papierových krabíc a odkladala do „zadnej izby“, ktorá bola dostatočne chladná, lebo sa v nej nekúrilo. No niektoré nevydržali ani do „vilije“, lebo ich zjedli „dvojnóhé myši domáce“...

Najviac sme sa tešili na varenú čokoládu, ktorú dávala do rôznych formičiek. Keď čokoláda stuhla, pomáhali sme ju vyberať z formičiek a baliť do farebného pozlátka. No najradšej sme mali, keď už visela na vianočnom stromčeku a večer, keď v izbe bolo príliš teplo, čokoláda sa začala topiť, nitky povolili a ona padala zo stromčeka ako zrelé hrušky. A my sme robili nočné výpady pod stromček...

Zo stromčeka sme mali zakázané brať kolekcie a salónky až do Troch Kráľov, keď pán dekan chodil po „koláde“ a pokropil stromček i ostatné izby svätenou vodou. Vtedy sme už mohli jesť zo stromčeka. Na Štedrý deň bol pôst, na obed sme mali filé a zemiakový šalát. Večer med, oplátky, makové bobáľky – opekanice a slivkový kompót. Po večeri ovocie a koláče, a to bolo všetko. Keď sme sa vrátili z polnočnej sv. omše, otec každému dal kus varenej, údenej klobásky a chlieb. Po večeri sme spolu s rodičmi spievali vianočné koledy.

Otec mal starú modlitebnú knižku „Aleluja“, zobral nás na kolená a už sme nôtli: Aký je to svet, O chýr preblahý, alebo Dobrý pastier sa narodil, tú sme spievali najradšej.

Darčeky nám Ježiško doniesol už na Štedrý deň ráno, aby sme sa z nich mohli tešiť celý deň. Ved' prečo sa tento deň volá štedrý? A ešte jeden zvyk: cez obed, keď zvonili na Anjel pána, sme do pohára išli naberať vodu z potoka a pri štedrej večeri sme do nej dali jednu makovú bobáľku a desať, alebo dvadsať halierov – pre Ježiška a pohár sme potom vložili do okna. Bola tam až do Troch Kráľov. Po večeri sme ako školáci chodili spievať koledy s „hviezdou“. Bol to betlehem na palici, osvetlený malou žiarovkou. Spievali sme po celej dedine pod oknami o radostnej správe narodenia Spasiteľa sveta. Ešte by sa dalo veľa spomínať...

Všetkým Vidinčanom prajem šťastné, pokojné a ničím nerušené prežitie Vianočných sviatkov, veľa milostí od novonarodeného Božieho Syna, veľa zdravia, síl, lásky a porozumenia aj do Nového roku. A nezabudnite sa prísť spoločne poďakovať, ved' Vy viete kde a Komu...

Tak šťastné a veselé!

P. Peter Vagaš, SVD

Vážení spoluobčania,

s blížiacimi sa Vianocami nastáva čas otvárania ľudských srdiec. Čas radosti, veselosti, lásky, pokoja a mieru. Čas, keď sa snažíme aspoň na malú chvíľu pristaviť a zaspomínať si na krásne chvíle prežité v tomto roku. Mnohí z nás si isto spomenú aj na tie posledné sviatky, ako aj na svojich blízkych, ktorí sú niekde v zahraničí alebo už nie sú medzi nami. Teraz sa môžeme opäť zamyslieť nad čarom a atmosférou vianočných sviatkov. Pritom sa snažíme nezabudnúť na svojich blízkych, priateľov a známych, aby v tomto krásnom čase nebol nikto sám.

Dovoľte mi, aby som vám všetkým poprial príjemné sviatky, šťastie, pokoj v duši, lásku a pevné zdravie v rodinách. Zároveň vám prajem, aby ste do nového roka vykročili šťastnou nohou a s optimizmom. Iste nás postrehnú krásne, ale i nepríjemné chvíle a okamihy, lebo aj tie patria k životu. No nezabudnime na ľudskosť, toleranciu, vzájomnú pomoc a porozumenie.

Krásne a veselé sviatky a šťastlivý Nový rok vám praje Ing. Ján Šupica, starosta obce, poslanci obecného zastupiteľstva a kolektív obecného úradu.

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE

LINKA néni (1879 – 1965)

Vlastným menom **Karolína Barinecová**, bývala vo Vidinej na Zvolenskej ceste, hneď vedľa domu Benčokovcov, ktorý vlastní obec a je v rekonštrukcii. V dedine ju každý poznal pod menom Linka néni (teta). Keď mala 25 rokov, zomrel jej muž a po ňom aj šesťročný syn. Možno to bol impulz, že po strate najbližších začala životy zachraňovať. V obci vykonávala veľmi potrebnú a užitočnú službu. Ako pôrodná asistentka pomáhala pri pôrodoch. Rodilo sa doma a v oveľa ťažších podmienkach ako dnes. Priviedla na svet celú generáciu starých Vidinčanov. Dodnes žijú medzi nami ľudia, ktorý na ňu spomínajú: „Aj mne pomohla prísť na svet Linka néni“ (Ján Kotman – Doboš).

Dlhé roky slúžila Linka néni v kaštieli, aby pomáhala viesť domácnosť. Pani grófka, Hedviga Asbóthová, ju spomína vo svojom denníku:

„29 júna, na sviatok sv. apoštolských kniežat Petra a Pavla, som cestovala s Linkou do kostola do Lučenca a na ceste som obdržala telegram od pátra Dreveka, že príde večer. Linke som povedala, že príde jeden kaplán pre kostol. Pripravila som pre neho malý byt, nakoľko kaštieľ ešte nemohol byť zariadený...“

Ako kostolníčka sa starala aj o kostol, kým len vládala. Často ju bolo vídať ako nesie prehodené cez ruku vypraté a vyžehlené rúcha do kostola. Ľudia na ňu nezabudli a jej pamiatka aj po dlhých rokoch je stále živá. Pochovaná je na evanjelickom cintoríne.

Za láskavé poskytnutie informácií ďakujem pani Kataríne Bakšovej a Jánovi Kotmanovi.

text: **Marián Jeleň**

Symbols Vianoc

Vianočný stromček

Ozdobené vianočné stromčeky sa po prvý raz objavili asi pred 400 rokmi v Nemecku. Pre bohatých mešťanov predstavovali blahobyt. Chudobní ľudia ich nahradili vetvičkami, ktoré po domoch rozdávali vinšovníci. Ľudia vyzdobovali prvé vianočné stromčeky tým, čo si vypestovali doma v záhrade, najčastejšie čerstvými či sušenými jablčkami, hruškami alebo orechami. Neskôr sa začali používať aj perníky, papierové ozdoby, rôzne figúrky zo slamy, či kukuričného šúpolia. Stromček oživený sviečkami je v kresťanskom svete symbolom Svetla, Ježiša Krista.

Vianočný Betlehem

Betlehem alebo jasličky predstavujú zobrazenie svätej rodiny Jozefa, Márie a malého Ježiška. Oveľa skôr ako vianočné stromčeky sa stavali v kostoloch, neskôr v domácnostiach. Živý betlehem vytvoril sv. František z Assisi, keď v roku 1223 v jaskyni v Grecciu v Taliansku vytvoril drevený prístrešok, požičil si domáce zvieratá – osla a vola, našiel dobrovoľníkov, ktorí predstavovali Máriu a Jozefa. Dieťaťom bola bábka. Tento zvyk sa rozšíril po celom svete.

Vianočné oblátky

Symbolizujú sväté prijímanie, ku ktorému kresťania pristupujú. Pretože Vianoce sú kresťanským sviatkom, telo Ježiška predstavuje oblátka, ktorá sa je na Štedrý deň s medom a cesnakom. Deťom robili rodičia krížiky na čelo, aby boli šikovné, krásne a aby ich mal každý rád.

Tichá noc, svätá noc ...

Táto svetoznáma vianočná pieseň vznikla v Rakúsku na Vianoce v roku 1818 (pred 200 rokmi). Bola preložená do viac ako 200 jazykov sveta. Miestny učiteľ a organista kostola sv. Mikuláša Franz Gruber sa pred Vianocami rozhodol skontrolovať organ a zistil, že si z neho urobili kostolné myši predvianočnú večeru. Poprosil o pomoc milovníka hudby, kaplána Josepha Mohra, aby mu k jeho prosbe o pomoc milovníka hudby, kaplána Josepha Mohra, aby mu k jeho básni skomponoval vhodnú melódiu. Keďže organ vypovedal službu, učiteľ zobral gitaru a po sv. omši nacvičil pieseň s veriacimi. Ich vianočná pieseň sa stala obľúbenou a rýchlo sa začala šíriť. Dodnes je symbolom pokoja i lásky medzi ľuďmi a dotvára ozajstnú vianočnú náladu.

Vážení spoluobčania,

dovoľte mi ako starostovi obce poďakovať sa Vám za hlasy vo voľbách a zároveň sa poďakovať aj za dôveru, ktorú ste nám dali na ďalšie štyri roky. **Je to aj prejav ocenenia doterajšej práce a aktivít, ktorými sme chceli prispieť k nášmu krajšiemu životu za uplynulé volebné obdobie. Ďakujem aj tým občanom, ktorí svojou voľbou uprednostnili iného kandidáta, lebo svojou aktívnou účasťou jasne prejavili záujem o veci verejné.**

Za uplynulé 4 roky sa nám podarilo veľa vecí zmeniť k lepšiemu. Urobili sme veľmi mnoho dobrej a poctivej práce, a preto je dôležité v tempe, ktoré sme nastavili, pokračovať aj ďalej. A spolu s poslancami, chcem naďalej uvádzať do života nové projekty. Som si vedomý, že pri naplňaní týchto plánov budem potrebovať nielen pomoc poslancov, ale aj mnohých ďalších. Som odhodlaný naďalej spolupracovať s každým, kto svoju pomoc ponúka čestne, odborne, zodpovedne, nezištne pre nás všetkých Vidinčanov.

Ing. Ján Šupica, starosta obce

Všetkým čitateľom, ich priateľom, známym aj príbuzným, želáme na tieto Vianočné sviatky:

„Aby ste ich mohli prežiť a druhých sa dožiť.“

Hojnejšie, pokojnejšie, v záhrade úrodnejšie.

K tomu šťastie, zdravie, všetkým v dome požehnanie.“

Redakcia

Vianočný vinš

Nech radosť a šťastie vládne u vás doma, nech zďaleka obchádza Vás nešťastie a smola. Nech pohoda vládne za vianočným stolom, nech láska prevláda nad nemilým slovom. Bohatý stôl, šalát a rybu, sviatočná večera nech nemá chybu. Veľa darčiekov, čo srdce pohladia, rodinu, priateľov, čo nikdy nezradia. K bohatstvu krôčik a ku šťastiu krok, **veselé Vianoce a šťastný Nový rok!**

Čo sa pekávalo na Vianoce vo Vidinej

LABKY:

Potrebuje:

- 35 Dkg hladkej múky
- 25 Dkg margarín
- 10 Dkg mleté orechy
- 18 Dkg práškový cukor
- 1 vajce

Cesto pomúčime, aby sa neprilepilo a natlačíme do formičiek a upečené teplé obalujeme v zmesi vanilkového a práškového cukru.

ŠTOLVERK:

Cesto:

- 45 Dkg miešanej múky
- 2 celé vajcia
- 15 Dkg maslo (kravské)
- ½ bal. prášok do pečiva
- ½ bal. van. cukor

Zmiešať a rozdeliť na 3 diely, upiecť na malom plechu

Plnka:

- 5 lyžíc cukor upáliť a zaliať 2-3 dcl vody, rozpustiť
- ½ l mlieka + 4 lyžice hladkej múky + karamelová voda – uvariť na hladkú kašu
- 20 Dkg cukor a 25 Dkg maslo – vymiešať

Keď kaša vychladne, zmiešame s maslom, postupne pridáme trochu rumu. Jednotlivé pláty natrieme pierkom silnou kávou alebo rumom.

Poleva:

- 10 Dkg várová čokoláda a 8 Dkg Cera (pár kvapiek oleja, potom sa poleva neláme) – spustíme vo vodnom kúpeli. Naplníme pláty plnkou, na vrch polejeme čokoládovou polevou.

POSOLSTVO VIANOČ vo Vidinej

21.12.2018 piatok
o 16.30 hod.
v kultúrnom dome
vo Vidinej

Hlavný program:

- Detský folklórny súbor Konôpka
- Pridajú sa k nim deti z MŠ Vidiná
- Klub dôchodcov
- Folklórny súbor Škorec
- Ženská spevácka skupina Vidovenky
- Mladí speváci a hudobníci z Vidinej SMILE BAND

Pripravené sú pre Vás sprievodné akcie:

- vianočný punč, varené víno
- vianočné trhy miestnych remeselníkov
- malé občerstvenie

Dobrovoľným vstupným podporíte talent a nadanie detí z DFS Konôpka.

ŽERBÓ:

- 20 Dkg polohrubá múka
- 20 Dkg hladká múka
- 25 Dkg Hera/Palmarín
- 20 Dkg práškový cukor
- 4 žltka
- Štipka sol
- 1 pr. do pečiva
- 1 PL mlieka

Vypracujeme hladké cesto a rozdelíme na 3 diely. Vyvaľkáme na veľkosť plechu (menší plech). Prvý plát (neupečený) potrieme pikantným lekvárom. Položíme naň ďalší plát (neupečený).

Plnka:

- 30 Dkg orechy
- 5 Dkg cukor
- 1 vanilkový cukor
- Zo 4 bielok tuhý sneh
- Trošku rumu
- 1 PL mlieko
- citrónová kôra

Zmiešame a natrieme na druhý plát cesta. Zakryjeme tretím plátom a dáme upiecť. Po upečení a vychladnutí vrchný plát polejeme čokoládovou polevou.

Pozn.: Plnku môžu tvoriť ďalšie vrstvy ako v štedráku: maková, tvarohová, kokosová.

Nech sa Vám vydarí, dobrú chuť!

Eva Vilhanová